

Ο ΚΟΤΤΑΡΗΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ.

Διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος προήχθη εἰς πρίγκηπα Μολδοβλαχίας ὁ τέως ἐν Παρίσις πρεσβευτὴς κ. Ν. Μαυροκορδάτος, ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Κότταρη, ὅστις καὶ ἐπέδωκε τὰ διαπιστευτήρια αὐτοῦ τὴν παρελθούσαν πέμπτην εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Καταχωρίζομεν ὧδε τὴν προσφώνησιν τοῦ Ἑλλήνος πρεσβευτοῦ, ὡς μετεβίβασεν αὐτὴν ὁ τηλεγράφος, προτάττοντες λεπτομερείας τινὰς τῆς υποδοχῆς ἧς ἐτυχεν.

Τὴν 10ην π. μ. ἡγγέλθη ἡ ἀφίξις τοῦ Πρεσβευτοῦ εἰς τὸ Ἀνάκτορον τῶν Ἑλλήνων· ὁ Πρόεδρος κ. Γρεβὺ ἀνέμενεν αὐτὸν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς υποδοχῆς. Ὁ κ. Κότταρης, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο φουστανελλοφόρων στρατιωτικῶν ἀκολούθων τῆς Πρεσβείας, ἀνέρχεται τὴν κλίμακα τῶν Ἀνακτόρων καὶ κρούει τὴν θύραν. (Φωνὴ ἔσωθεν) *Entrez!*

Κόττ. Μωρὲ τί ἀνδρὲ καὶ ξεανδρέ. (ἀνοίγει τὴν θύραν βιαίως καὶ εἰσέρχεται.) Γυῖά σας!!

Πρόεδ. (Ἐγείρεται καὶ κλίνει σοβαρῶς τὴν κεφαλὴν.) *J'ai l'honneur*

Κόττ. Παρντούν! τοὺν λόγουν, κύργιε προύδρε! Τοῦ Ἑλληνικοῦν ὑπουργείου ἐπωφελοῦν τοῦ ταξεδίου τῆς Ἀυτοῦ Μιγαλιότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἐθεοῦρησε καλοῦν νὰ μοὶ ἐμπιστευθῇ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν. Ἡ ἀποστολὴ, δὲν σοῦ λiew, ἐνε δύσκολους ἄμους Ἀρχὴ ἀνδρα δεικνυχή. Αἱ σχέσεις μας με τοὺν ἄλλουν δυνάμειον εἰσιν ὁμόνουν· ἐλπίζου δὲ καὶ με τὴν Ἀφεντιά σας νὰ μὴ τὰ τσουγκρίσιμι. Γουρνίζετε ὅτι εἰς τοὺς προῦγόνους ἡμῶν ὀφείλτι τοὺν πολιτισμὸν σας, οὗς καὶ ἡμεῖς ὀφείλμιν τοῖς ὀφειλίταις ἡμοῦν.

Αὐτοῦνα εἶχα νὰ σὰς 'πῶ· γιεδοῦ καὶ τὰ Διαβατήριά μου.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἀντεφώνησεν ἀναλόγως· μεθ' ὃ ἀπεσύρθησαν εἰς τὴν Αἴθουσαν τῶν συνδιαλέξεων καὶ ἤρχισαν διαλεγόμενοι οἰκείως.

Πρόεδ. Τὸ πρῶτον νῦν ἀντιπροσωπεύετε τὸ Ὑμέτερον ἔθνος;

Κόττ. Παρντούν! δηλαδὴ με chuγγουρίτι· εἰς πολλὰς συνεχὲς περιόδους ἔμουν ἀντιπρόσωπος βουλευτῆς τοῦ Λοιδουρικίου.

Πρόεδ. (Σοβαρῶς) Ἄ!

Κόττ. Ἄμ· ἡ Εὐγενεία σας;

Πρόεδ. Καὶ ἐγὼ πολλάκις ἀντιπροσώπευσα τὸ Γαλλικὸν ἔθνος μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐγενόμην πρόεδρος.

Κόττ. (κτυπῶν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου) Ὡς τόσο καλὰ τὰ καταφέρει· (στρέφω πρὸς τοὺς δύο ἀκολουθοῦσους του). Ἐκεῖνους ὁ Κουμουνδοῦρος δὲν ἔμπορεῖ νὰ 'διε Θεοῦ πρόσπου. (πρὸς τὸν Πρόεδρον). Νᾶχουμε καὶ καλὸν 'ρώτμα, τί σὰς γράφ' ὁ Ἀραμπῆς;

Πρόεδ. Ὡς πρὸς τὸ Αἰγυπτιακὸν ζήτημα ἡ Γαλλία θὰ μείνῃ οὐδετέρα.

Κόττ. Ἡ Ἀγγλία;

Πρόεδ. Ἡ Ἀγγλία μετὰ τὸν βομβαρδισμόν χωρεῖ ἐπὶ τὰ πρόσω.

Κόττ. Τί ἐννοεῖτι;

Πρόεδ. Ἡ Ἀγγλία, λέγω, εὐρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Καίρου.

Κόττ. (Ἀποτόμως). Ἀλήθεια, κύριε Προέδρε, ποῦς τὰ μάθετι ἐσεῖς ἐδῶ τοῦ Ἀλεξάνη;

Πρόεδ. !

Κόττ. Ἄς ἐνι.

Πρόεδ. Ὁ Βασιλεὺς σας εὐρίσκεται νῦν εἰς τὸ Πετερχῶφ· δὲν ἔχει οὕτω;

Κόττ. Τί ἐννοεῖτι;

Πρόεδ. Ὁ Βασιλεὺς σας, εἶπον, εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐξοχικὴν ἐπαυλιν τοῦ Πετερχῶφ.

Κόττ. Νομίζου.

Πρόεδ. Ἡ προσάρτησις τῶν νέων ἐπαρχιῶν καθυσχάσεν, ὑποθέτω, τὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι.

Κόττ. (ἐπιφυλακτικῶς) Ἔτσι κ' ἔτσι . . .

Πρόεδ. (ἀπορῶν) Πῶς!!

Κόττ. Θέλει καὶ 'ρώτμα, κύρ Πρόεδρε, (φιλικῶς εἰς τὸ οὖς του). τῶρα ποῦ εἰμᾶστι μουναχοί μας, μπουρῶ νὰ σὰς τοῦ 'πῶ· ξεχάστι τὰ περσυνά;

Πρόεδ. Ποῖα;

Κόττ. (σεῖων τὴν ἄκραν τοῦ τσαρουχίου καὶ μορφαίων πικρῶς). Τὰς ἡμικυκλίους τοῦ Σαῖντ Ἰλλέρ! ἡ νομίζιτι πῶς μὰς κόφτε τὸ νερὸ ἀπ' αὐλάκι ποῦ κρατίεχτε τὰ τουφέκια. Τοῦ καλὸ τοῦ παλληκαρι, ξιέρει κ' ἄλλου μουνοπάτι.

Πρόεδ. Νομίζετε, κύριε Ἀντιπρόσωπε, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀναμειχθῇ εἰς τὸ Αἰγυπτιακὸν ζήτημα;

Κόττ. Λίγου με μέλει. (ἐξάγων τὸ ὡρολόγιόν του). Κύριε Προέδρε, νομίζου πῶς εἶπαμε πολλά. (πρὸς τοὺς ἀκολουθοῦσους) Τί λiew σεῖς; φεύγουμι; (πρὸς τὸν Πρόεδρον) με τοῦ συμπάθειο, κύρ πρόεδρε, θὰ φάμι κ' ὅλας· ἀντίου σας! (ἐνῶ ἀπέρχεται στρέφει πρὸς τὸν πρόεδρον) ἀντιό σας! παρακαλῶ, τοὺς ἀσπασμούς μου καὶ εἰς τὴν ἀξιότιμον Οἰκουδέσποινα. Ἀντίου σας! *au revoir* σας!

1. 2.

Τελευταῖαι λέξεις μεγάλων ἀνδρῶν.

Οἱ ἡμέτεροι.....

Δηλιγιάννης.

Μὰς γνωρ.....

Κουμουνδοῦρος.

Κλιέφτου, κλιέφ. ...

Κότταρης.

100 χιλ. πρὸς 6 0)0 μὰς κα....

Συγγῆρος

Χαίρετε νύφ....

Καζάζης.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΜΟΣΧΑΤΟΥ

Τὰ βαγόνια τοῦ σιδηροδρόμου δὲν ἐπρόφθαναν ν' ἀναβοκαταίβαζον πανηγυριώτας τοῦ Μοσχάτου· δὲν ὑπῆρχε βρακί, φέσι, τσαρούχι, πλατὺ ζωνάρι, τσεμπέρι, τὸ ὅποῖον δὲν κατέβη εἰς προσκύνημα· ὁ καθεὶς σύρων κατόπιν του πέντε ἐξ ἀραδιάζετο ἐπὶ τῆς ἐξέδρας καὶ κατελάμβανε θέσιν ὅπως προφθάσῃ νὰ ἐμβῇ ἅμα ἔλθῃ ἡ ἀμαξοστοιχία· ἀλλ' ἅμα ἤρχετο, οἱ ἄλλοι ἐπιβάται μετὰ τὴν ὁρμὴν των τοὺς διέσπων, τοὺς διεχῶριζον καὶ ἀπε-